

пък на 18-й цѣлото население станало на кракъ. Властта напустила управлението и избѣгала по позицитѣ на „Каргала“ и „Святата гора“. Чаршията изобщо се затворила. Българетѣ се испокрили изъ къщята си, а турцитѣ само тичали насамъ-натамъ. Никой незнаилъ отъ гдѣ произлиза тоя страхъ и какво трѣба да се прави.

Нощта дала край на движението и сутренъта населението било по спокойно, особно турското, като се извѣстило отъ нѣкои пхтници идящи отъ къмъ Дунава, че русската войска се намира около Свищовъ и веднага телалина почналь да вика изъ улицитѣ, за да си гледа всякой работата.

На 22-й пакъ пристигнали тревожни за турцитѣ, нѣ положительни свѣдения, че руситѣ се охжили къмъ Търново. Една часть отъ турското население, което било увѣрено, че руситѣ, като преминали Дунава, по никой начинъ Търново не ще може да се запази отъ тѣхъ, рѣшила да напусгне града и почнала да бѣга къмъ Османъ-Пазаръ. Други не се рѣшавали да наустватъ жилищата си освѣнъ когато се убѣдждъ, че руситѣ ще превзематъ града. А пакъ трети били наклонни никакъ да се недвигатъ нѣ да се предаждъ.

Съ приближаванието на руситѣ къмъ Търново, почнали да бѣгатъ даже и онѣзи турци, които мислили по късно да направатъ това. Българетѣ веднага приготвили руски и български знамена и при влизанието на руситѣ, градътъ билъ укиченъ съ тѣхъ. По вратитѣ и стѣнитѣ на българскитѣ къщи личели кръгове, сѣщо по шапкитѣ и ржкавитѣ на българетѣ били обшити кръстове отъ бѣль ширитѣ.

Часътъ около 5 сл. пл. ген. Гурко влезналь въ града посрещнатъ отъ цѣлото население. Виковетѣ „ура“ и „да живѣе наший господарь Александръ“, били непрекъснати. Тържесгвогъ било общо, особно пакъ за българското население, което живо почувствовало, че се туря край на неговото петъ-вѣковно робство. Гулеянтъ въ руския лагеръ съ музика и руски пѣсни, хора, веселби, дълго врѣме се продължавали.

Крестовески казва, че българетѣ забирали по домоветѣ си рускитѣ войници, нагощавали ги, напоявали, радвали имъ се и даромъ принасяли за ковѣтѣ имъ ечмикъ, овесъ и сѣно. А корреспонд. на „Русс. Вѣдомости“ пише, че жениѣ въ Търново раздавали на войницитѣ хлѣбъ, вино, сиренъе, ябълки, кансии и сливи. Мнозина отъ мжжетѣ раздавали и тюгонъ.